

Punkt kunde ordnes ved en ny Paragraph, der blev indsat mellem §§ 2 og 3, og jeg har for en 8te Dage siden tilstillet den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som ikke er tilstede, en saadan Paragraph med Motiverne dertil, skriftlig udarbejdet og adresseret til de ærede Herrer Forslagsstillere. Jeg veed ikke, om Ordføreren har benyttet denne Meddelelse, men i alle Tilfælde vil jeg selv fremkomme med Forslag til en saadan Paragraph til anden Behandling; Thinget vil jo da see, om det er brugbart eller ikke. Jeg troer, det vilde gøre Sagen endnu lettere for Hæstene, at det vilde jevne nogle af de Vanskeligheder, der kunde opstaae ved Udkastet, som det nu foreligger, og at det endelig derved vilde være lettere selv under synkende Coniuncturer at finde en Maade, hvorpaa Stiftelserne kunne undgaae Tab; thi det er dog ganske vist, at Eiendommene kunne, da deri de $\frac{4}{5}$ af Kjøbesummen efter Udkastet forblive indestaaende, falde tilbage til Stiftelserne under uheldige Coniuncturer. Det er jo ikke sagt, at man stedse vil beholde heldige Coniuncturer, og det kunde være haardt, baade for den, der havde kjøbt til Arvesætte, og for Stiftelser, der kunde lide Tab derved, naar Gaarden skulde gaae tilbage. Naar der nu kunde findes Maader til i Overensstemmelse af Forordningen af 13de Mai 1769 at ordne Sagen saaledes, at Sligt lettere kunde undgaaes, troer jeg, at en saadan Fremgangsmaade ikke burde være udelukket, men at den dog idetmindste burde være betegnet i Lovforslaget, og det er i den Henseende jeg agter at stille mit Ændringsforslag, men da det vil være noget vanskeligt at udvikle dette, uden at Ændringsforslaget foreligger, skal jeg opsætte det til 2den Behandling, og hvis den ærede Ordfører skulde vedblive at være fraværende, skal jeg gjerne give de Herrer en ny Copi af Forslaget. Det er omtrent, hvad jeg har at bemærke. Jeg har kun Et at tilføje, nemlig at det indrer mig, at der ikke i Udkastet findes nogen Bestemmelse om, at Forordningerne af 19de Mars 1790 og 7de Juli 1806 med Hensyn til den her omhandlede Art af Gods skulle være aldeles ophævede. Det følger jo rigtignok omtrent af sig selv, at saadanne Eiendomme som de her omtalte, naar de skulde

komme tilbage i Stiftelsernes Hænder, ikke mere kunde bortkæstes, men jeg troer dog det var hensigtsmæssigt, at det blev sagt, thi efter den bestaaende Lovgivning maatte egentlig saadanne Eiendomme, naar de kom tilbage til Stiftelserne, og naar man vilde gaae strengt logisk tilværks, først bortkæstes, og Hæstene skulde da efter denne Lov atter kjøbe dem tilbage. Det var dog bedst, at denne Sag paa een Gang blev afgjort, men det er jo en Bagatel, og selv om det ikke stod i Loven, vilde det vel ingen store Vanskeligheder give. Jeg skal derfor ikke stille noget Ændringsforslag i den Retning, da jeg ikke troer det behøves, men jeg har dog villet gøre opmærksom paa dette Punkt. Der er endnu en Ting med Hensyn til Taxationscommissionerne, som jeg maa berøre. Taxationscommissionen, som det kaldes, er virkelig en Boldgiftscommission, thi der udnævnes en Mand fra hver Side, og Regjeringen udnævner en Opmand, og det bliver altsaa en fuldkommen Boldgiftscommission, hvilket gjør det saameget mere nødvendigt, at der indsettes en saadan Bestemmelse som den, jeg har antydet, hvorved Vedkommende, isald de kunde enes om en Maade, som ikke her er nævnt i Loven, men som stemmer med, hvad der er omtalt i Forordningen 13de Mai 1769, ogsaa virkelig kunde faae denne iværksat.

Sæt nemlig, at den, der er udnævnt paa Stiftelsens Vegne, og den, som den tilkommende Arvesætter har udnævnt, komme overeens om en anden Maade, som de komme frem med og ville have gennemført, hvad saa? skulde de saa have Ret dertil eller ikke? Der maa dog vist i denne Henseende tilføjes nogle Ord.

Det var kun disse Bemærkninger, jeg havde at gøre. Forøvrigt troer jeg, at dette Lovudkast med Hensyn til sin Affattelse staaer i en saadan Modfætning til en anden om en lignende Materie, som jeg forleden omtalte mere vidtløftigt, at jeg vistnok ikke ved dette Udkast vilde have været istand til at gøre saadanne Bemærkninger, som jeg dengang faae mig nødt til at fremkomme med. Dette Lovudkast er i Henseende til Redactionen i det Hele taget saa bestemt, at det virkelig fortjener at roses.